

Edi?ie provizorie

HOT?RÂREA CUR?II (Camera a ?aptea)

13 iunie 2018(*)

„Trimitere preliminar? – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – Domeniu de aplicare – Opera?iuni impozabile – Livrare de bunuri efectuat? cu titlu oneros – Transferul de c?tre o societate pe ac?iuni al unui imobil în beneficiul unui ac?ionar în schimbul r?scump?r?rii ac?iunilor sale”

În cauza C?421/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminar? formulat? în temeiul articolului 267 TFUE de Naczelny S?d Administracyjny (Curtea Administrativ? Suprem?, Polonia), prin decizia din 22 martie 2017, primit? de Curte la 13 iulie 2017, în procedura

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

împotriva

Polfarmex Spó?ka Akcyjna w Kutnie,

CURTEA (Camera a ?aptea),

compus? din domnul A. Rosas, pre?edinte de camer?, ?i doamnele C. Toader (raportor) ?i A. Prechal, judec?tori,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez?Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scris?,

luând în considerare observa?iile prezentate:

- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru guvernul estonian, de N. Grünberg, în calitate de agent;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistat? de G. De Socio, avvocato dello Stato;
- pentru Comisia European?, de R. Lyal ?i de M. Owsiany?Hornung, în calitate de agen?i,

având în vedere decizia de judecare a cauzei f?r? concluzii, luat? dup? ascultarea avocatului general,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7, denumită în continuare „Directiva TVA”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Szef Krajowej Administracji Skarbowej (directorul Administrației Fiscale Naționale, Polonia), pe de o parte, și Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie (denumită în continuare „Polfarmex”), pe de altă parte, în legătură cu o decizie fiscală adresată acestei societăți de Minister Finansów (ministrul finanțelor, Polonia, denumită în continuare „ministrul”), prin care acesta din urmă a considerat că o operațiune în cadrul căreia Polfarmex intenționează să transfere bunuri imobiliare unei societăți cu răspundere limitată, titulară a unor acțiuni emise de Polfarmex, ca plată pentru acestea din urmă, în cadrul unei proceduri de răscumpărare de acțiuni autorizate de legislația națională, este supusă taxei pe valoarea adăugată (TVA).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (7) și (35) ale Directivei TVA sunt redactate după cum urmează:

„(7) Sistemul comun privind TVA este necesar să conducă, chiar și în cazul în care cotele și scutiile nu sunt pe deplin armonizate, la o neutralitate în domeniul concurenței, astfel încât, pe teritoriul fiecărui stat membru, bunurile și serviciile similare să suporte aceeași sarcină fiscală, indiferent de lungimea lanțului de producție și de distribuție.

[...]

(35) Este necesar a se elabora o listă comună a scutiilor, astfel încât resursele proprii ale Comunităților să poată fi colectate într-un mod uniform în toate statele membre.”

4 Această directivă prevede la articolul 2 alineatul (1):

„Următoarele operațiuni sunt supuse TVA:

(a) livrarea de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]”

5 Articolul 9 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„«Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată «activitate economică». Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.”

6 Potrivit articolului 12 alineatele (1) și (2) din aceeași directivă:

„(1) Statele membre pot considera ca persoană impozabilă orice persoană care efectuează, în

mod ocazional, o operațiune legată de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf și, în special, una dintre următoarele operațiuni:

(a) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea înainte primei ocupări;

(b) livrarea de terenuri construibile.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), «clădire» înseamnă orice structură fixată pe pământ sau în pământ.

Statele membre pot stabili norme detaliate de aplicare a criteriului prevăzut la alineatul (1) litera (a) în cazul transformărilor de clădiri și pot stabili definiția noțiunii de «teren pe care se află o clădire».

Statele membre pot aplica alte criterii decât cel al primei ocupări, precum perioada scursă între data terminării construcției și data primei livrări sau perioada scursă între data primei ocupări și data următoarei livrări, cu condiția ca perioadele respective să nu depășească cinci ani și, respectiv, doi ani.”

7 Potrivit articolului 14 alineatul (1) din Directiva TVA, „livrare de bunuri” înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

8 Articolul 135 alineatul (1) din această directivă, care figurează în capitolul 3 din aceasta, intitulat „Scutiri pentru alte activități”, prevede:

„Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(f) operațiuni, inclusiv negocierea, dar exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare, dar exceptând documentele reprezentând titluri de proprietate asupra bunurilor și drepturile sau valorile mobiliare prevăzute la articolul 15 alineatul (2);

[...]

(j) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a);

[...]”

Dreptul polonez

Legea de punere în aplicare a Legii privind administrația fiscală națională

9 În conformitate cu articolul 206 alineatul 1 din *Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* (Legea de punere în aplicare a Legii privind administrația fiscală națională), cu modificările ulterioare (Dz. U. din 2016, poziția 1948), intrată în vigoare la 1 martie 2017, în cadrul procedurilor judiciare referitoare la cereri de decizii fiscale în care ministrul competent în materie de finanțe publice este parte sau ar putea fi parte în temeiul dispozițiilor anterioare, directorul Administrației Fiscale Naționale asumă drepturile și obligațiile acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare.

Legea privind TVA-ul

10 Articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA este transpus în dreptul polonez prin articolul 5 alineatul 1 punctul 1 din ustawa o podatku od towarów i usług (Legea privind taxa pe bunuri și servicii) din 11 martie 2004 (Dz. U nr. 54, poziția 535), cu modificările ulterioare (Dz. U. din 2011, nr. 177, poziția 1054) (denumită în continuare „Legea privind TVA-ul”), potrivit căruia sunt supuse TVA-ului livrările de bunuri și prestările de servicii cu titlu oneros pe teritoriul național.

11 Articolul 6 alineatul 1 din Legea privind TVA-ul prevede că dispozițiile acestei legi nu se aplică „operațiunilor de cesiune a unei întreprinderi sau a unui sediu organizat al întreprinderii”.

12 Articolul 14 alineatul (1) din Directiva TVA este transpus în dreptul polonez prin articolul 7 alineatul 1 din Legea privind TVA-ul, care prevede că „prin livrarea de bunuri, vizat la articolul 5 alineatul 1 punctul 1, se înțelege transferul dreptului de a dispune de bunuri în calitate de proprietar”.

13 Potrivit articolului 15 alineatele 1 și 2 din Legea privind TVA-ul:

„1. Persoane impozabile înseamnă persoanele juridice, entitățile organizaționale fără personalitate juridică și persoanele fizice care desfășoară în mod independent una dintre activitățile economice menționate la alineatul 2, indiferent de scopul sau de rezultatele activităților respective.

2. Orice activitate a producătorilor, a comercianților sau a persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată activitate economică. În special, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este considerată activitate economică.”

Codul societăților comerciale

14 Articolul 359 din Kodeks spółek handlowych (Codul societăților comerciale) din 15 septembrie 2000, cu modificările ulterioare (Dz. U. din 2016, poziția 1578, denumit în continuare „Codul societăților comerciale”), prevede:

„1. Acțiunile pot fi retrase atunci când statutul prevede astfel. Acțiunea poate fi retrasă fie cu acordul acționarului pe calea achiziționării de către societate (retragere voluntară), fie fără acordul acționarului (retragere forțată). Retragerea voluntară nu poate avea loc mai mult de o dată pe exercițiu financiar. Statutul este cel care stabilește condițiile și modul retragerii forțate.

2. Retragerea unei acțiuni necesită o rezoluție a adunării generale. Rezoluția trebuie să definească în special temeiul juridic al retragerii, cuantumul remunerației care revine acționarului ale cărui acțiuni au fost retrase sau motivele retragerii acțiunilor fără remunerație și modul de reducere a capitalului social. Retragerea forțată intervine în schimbul unei remunerații care nu poate fi inferioară valorii activelor nete care corespund unei acțiuni, astfel cum sunt indicate în contul anual al ultimului exercițiu financiar, din care se scade suma destinată împărțirii între acționari. [...]”

15 Articolul 360 alineatul 1 din acest cod prevede că retragerea acțiunilor necesită o diminuare a capitalului social. Rezoluția privind diminuarea capitalului social trebuie să fie adoptată în cadrul adunării generale în care a fost adoptată rezoluția privind retragerea acțiunilor.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

16 Polfarmex, o societate pe acțiuni cu sediul la Kutno (Polonia), își desfășoară activitatea economică în domeniul fabricării de produse farmaceutice. Ca atare, aceasta este supusă

TVA-ului.

17 Polfarmex a preconizat s? restructureze capitalul social al întreprinderii prin r?scump?rarea unei p?r?i din ac?iunile de?inute în acest capital de o societate cu r?spundere limitat?, potrivit uneia dintre modalit?ile de „retragere” prev?zute de Codul societ?ilor comerciale, ?i anume retragerea automat?, obligatorie sau voluntar?. Compensa?ia care ar fi datorat? ca urmare a acestei retrageri ar consta în cesiunea, în beneficiul acestei alte societ?i cu r?spundere limitat?, a propriet?ii asupra anumitor terenuri, precum ?i asupra cl?dirilor care se g?sesc pe acestea ?i a echipamentelor lor.

18 În aceast? perspectiv?, Polfarmex a înaintat ministrului o cerere de decizie de interpretare fiscal? individual? anticipat? pentru a determina dac? retragerea ac?iunilor de?inute de societatea cu r?spundere limitat?, pe de o parte, ?i transferul propriet?ii asupra bunurilor imobiliare în favoarea acesteia din urm?, pe de alt? parte, ar fi supuse TVA-ului.

19 În cererea sa, Polfarmex a sus?inut c? opera?iunile în discu?ie nu trebuie s? fie supuse TVA-ului, întrucât, procedând astfel, ea nu va ac?iona în cadrul desf?ur?rii activit?ii sale economice nici în stadiul retragerii ac?iunilor, nici în cel al transferului propriet?ii asupra bunurilor imobiliare. Societatea men?ionat? consider? c? aceste opera?iuni constituie o opera?iune complex? unic? ce cuprinde retragerea ac?iunilor ?i plata efectuat? în acest temei ?i c? ar exista o leg?tur? de cauzalitate între aceste dou? opera?iuni, astfel încât ar fi eronat s? fie tratate separat în scopuri fiscale.

20 În decizia sa de interpretare fiscal? individual? anticipat?, ministrul a apreciat c? cesiunea de bunuri imobiliare în schimbul retragerii de ac?iuni trebuie considerat? o livrare de bunuri cu titlu oneros supus? TVA-ului, în sensul articolului 5 alineatul 1 punctul 1 din Legea privind TVA-ul. Potrivit ministrului, între p?r?ile la opera?iune va exista un raport obliga?ional, întrucât Polfarmex se angajeaz? s? cesioneze societ?ii cu r?spundere limitat? care de?ine ac?iuni în capitalul s?u proprietatea asupra unor bunuri imobiliare, iar ac?iunile care fac obiectul retragerii constituie contrapresta?ia acestei cesiuni. Cu alte cuvinte, întrucât va avea loc o livrare de bunuri în schimbul unei contrapresta?ii, opera?iunea va trebui s? fie supus? TVA-ului.

21 Polfarmex a sesizat Wojewódzki S?d Administracyjny w ?odzi (Tribunalul Administrativ al Voievodatului din ?ód?, Polonia) cu o ac?iune în anularea deciziei de interpretare fiscal? individual? anticipat? men?ionate.

22 Prin hot?rârea din 10 martie 2015, aceast? instan?? a anulat aceea?i decizie de interpretare fiscal? individual? anticipat?, întrucât a considerat nu numai c? opera?iunea preconizat? de Polfarmex nu va fi o opera?iune efectuat? în cadrul activit?ii sale economice, ci ?i c? examinarea referitoare la aplicabilitatea TVA-ului trebuie s? priveasc? integralitatea opera?iunii. Or, în spe??, ar fi vorba despre una ?i aceea?i opera?iune cu caracter complex, constituit? din retragerea ac?iunilor combinat? cu transferul c?tre ac?ionar al unei contrapresta?ii în natur? în schimbul ac?iunilor retrase. Retragerea ac?iunilor ar fi astfel strâns legat? de transferul propriet?ii asupra unor bunuri cu titlu de compensa?ie, aceste dou? aspecte ale opera?iunii fiind interdependente. Ar rezulta din aceasta c? cesiunea bunurilor imobiliare c?tre ac?ionar nu poate fi analizat? ca o opera?iune autonom? ?i distinct? supus? TVA-ului, întrucât, în conformitate cu Legea privind TVA-ul, retragerea de ac?iuni nu este o asemenea opera?iune.

23 Aceast? hot?râre a f?cut obiectul unui recurs formulat de ministru în fa?a instan?ei de trimitere, ?i anume Naczelny S?d Administracyjny (Curtea Administrativ? Suprem?, Polonia).

24 În cererea sa de decizie preliminar?, aceast? instan?? arat? c?, potrivit jurispruden?ei sale în materie de societ?i cu r?spundere limitat?, transferul unui bun imobil de c?tre o astfel de

societate c?tre un asociat în schimbul achizi?ion?rii p?r?ilor sociale pe care le de?ine acesta în respectiva societate constituie o opera?iune impozabil?, în sensul articolului 5 alineatul 1 punctul 1 ?i al articolului 7 alineatul 1 din Legea privind TVA?ul. Având în vedere aceast? jurispruden??, instan?a de trimitere precizeaz? c?, în pofida similitudinii dintre retragerea p?r?ilor sociale ?i retragerea de ac?iuni, supunerea la plata TVA?ului a opera?iunii preconizate în cauza dedus? judec??ii suscit? îndoieli în ceea ce prive?te condi?ia de a ac?iona în calitate de persoan? impozabil? ?i caracterul oneros al opera?iunii men?ionate, deoarece, în urma retragerii de ac?iuni, o societate pe ac?iuni precum Polfarmex nu prime?te nicio contrapresta?ie direct?, întrucât sunt eliminate ac?iuni care reprezint? o parte din capitalul s?u social, iar capitalul social men?ionat este diminuat propor?ional.

25 În aceste condi?ii, Naczelny S?d Administracyjny (Curtea Administrativ? Suprem?) a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarea întrebare preliminar?:

„Transferul de c?tre o societate pe ac?iuni al unor bunuri imobile c?tre un ac?ionar pentru r?scump?rarea ac?iunilor sale constituie o opera?iune supus? taxei pe valoarea ad?ugată conform articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112?”

Cu privire la întrebarea preliminar?

26 Prin intermediul întreb?rii formulate, instan?a de trimitere solicit? în esen?? s? se stabileasc? dac? articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul c? transferul de c?tre o societate pe ac?iuni c?tre unul dintre ac?ionarii s?i al propriet??ii asupra unor bunuri imobile, efectuat, precum cel în discu?ie în litigiul principal, cu titlu de contrapresta?ie pentru r?scump?rarea de c?tre societatea pe ac?iuni men?ionat?, în cadrul unui mecanism de retragere de ac?iuni prev?zut de legisla?ia na?ional?, a ac?iunilor de?inute în capitalul s?u social de c?tre acest ac?ionar, constituie o livrare de bunuri cu titlu oneros supus? TVA?ului.

27 Trebuie amintit de la bun început c? Directiva TVA stabile?te un sistem comun al TVA?ului bazat în special pe o defini?ie uniform? a opera?iunilor impozabile (Hot?rârea din 20 iunie 2013, Newey, C?653/11, EU:C:2013:409, punctul 39 ?i jurispruden?a citat?).

28 Astfel, potrivit articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA, este supus? TVA?ului livrarea de bunuri efectuat? cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de c?tre o persoan? impozabil? care ac?ioneaz? ca atare.

29 În temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva TVA, „persoan? impozabil?” înseamn? orice persoan? care, în mod independent, desf??oar? în orice loc orice activitate economic?, indiferent de scopul sau de rezultatele activit??ii respective. În special, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul ob?inerii de venituri cu caracter de continuitate este considerat? „activitate economic?”.

30 Articolul 14 alineatul (1) din Directiva TVA define?te o „livrare de bunuri” ca fiind transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

31 Rezult? c? o opera?iune nu poate în principiu s? fie supus? TVA?ului decât dac? aceasta presupune transferul, în schimbul unei remunera?ii, al unui drept de proprietate care apar?ine unei persoane impozabile care ac?ioneaz? ca atare pe teritoriul unui stat membru.

32 În ceea ce privește o operațiune precum cea în discuție în litigiul principal, este cert, în primul rând, că operațiunea preconizată între Polfarmex și acționarul său va determina transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile în cauză și, în al doilea rând, că Polfarmex are calitatea de persoană impozabilă.

33 În al treilea rând, condiția privind locul livrării bunurilor imobile în cauză este în mod incontestabil îndeplinită, întrucât operațiunea are loc pe teritoriul unui stat membru, și anume în Polonia.

34 În ceea ce privește, în al patrulea rând, caracterul eventual oneros al operațiunii de transfer, de către o societate pe acțiuni către un acționar, al proprietății asupra bunurilor imobile în schimbul răsplatelor acțiunilor deținute de acest acționar, în cadrul unui mecanism prevăzut de legislația națională, trebuie arătat că o livrare de bunuri nu este efectuată „cu titlu oneros”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA, decât în cazul în care între furnizor și cumpărător există un raport juridic în care au loc prestații reciproce, prețul primit de furnizor constituind contravaloarea efectivă a bunului livrat (Hotărârea din 27 aprilie 1999, Kuwait Petroleum, C-48/97, EU:C:1999:203, punctul 26, și Hotărârea din 21 noiembrie 2013, Dixons Retail, C-494/12, EU:C:2013:758, punctul 32).

35 În această privință, deși, desigur, Curtea a statuat deja că transferul proprietății asupra unui bun imobil de către o persoană impozabilă în scopuri de TVA în beneficiul trezoreriei unui stat membru sau al unei colectivități teritoriale a unui asemenea stat, care intervine în scopul plății unei obligații fiscale restante, nu este supus TVA-ului pentru motivul că nu constituie, având în vedere caracterul unilateral al plății unei datorii fiscale, o livrare de bunuri cu titlu oneros (Hotărârea din 11 mai 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, punctele 35 și 36), trebuie să se constate că, în speță, între furnizorul bunurilor imobile și beneficiarul acestora există un raport juridic în cadrul căruia Polfarmex cedează proprietatea asupra unor bunuri imobile acționarului său în schimbul acțiunilor deținute de acesta din urmă. Astfel, prin transferul reciproc al unor drepturi de proprietate, cele două părți intervin în operațiune în același timp în calitate de furnizor și de cumpărător.

36 În consecință, este vorba despre un raport juridic în care au loc prestații reciproce, una constituind contravaloarea celeilalte, în sensul jurisprudenței Curții amintite la punctul 34 din prezenta hotărâre.

37 În ceea ce privește, în al cincilea rând, condiția de a acționa în calitate de persoană impozabilă în cadrul operațiunii preconizate, trebuie arătat că o persoană impozabilă, în sensul articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva TVA, nu acționează în principiu în această calitate decât dacă acționează în cadrul activității sale economice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 1995, Armbrecht, C-291/92, EU:C:1995:304, punctul 17).

38 În ceea ce privește noțiunea „activitate economică”, Curtea a statuat că aceasta trebuie înțeleasă ca înglobând toate activitățile producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii. Analiza acestor definiții evidențiază întinderea domeniului de aplicare al respectivei noțiuni, precum și caracterul său obiectiv, în sensul că activitatea este luată în considerare în sine, indiferent de scopurile sau de rezultatele sale. O activitate este astfel, ca regulă generală, calificată drept „economică” atunci când prezintă caracter permanent și este efectuată în schimbul unei remunerații primite de autorul operațiunii (Ordonanța din 20 martie 2014, Gmina Wrocław, C-72/13, nepublicată, EU:C:2014:197, punctul 16 și jurisprudența citată).

39 Rezultă că articolul 9 din această directivă stabilește un domeniu de aplicare foarte larg pentru TVA (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 octombrie 2015, Sudaçor, C-174/14,

EU:C:2015:733, punctul 31 și jurisprudența citată).

40 În speță, în cadrul procedurii în fața administrației fiscale, Polfarmex a susținut că cele două operațiuni în cauză ar constitui o operațiune complexă unică ce cuprinde retragerea acțiunilor și plata efectuată în acest temei, și anume livrarea bunurilor.

41 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 36 din prezenta hotărâre, având în vedere caracterul reciproc al prestațiilor dintre cele două societăți și dubla calitate a fiecărei părți în cadrul raportului lor juridic, în calitate de furnizor, pe de o parte, și de beneficiar, pe de altă parte, trebuie să se facă distincție între cele două operațiuni.

42 În ceea ce privește operațiunea de livrare de bunuri imobile în discuție în cauza principală, în cazul în care s-ar constata că aceste bunuri, a căror proprietate ar fi transferată de Polfarmex în schimbul „retragerii” preconizate, sunt bunuri afectate „activității economice” a acestei societăți, în sens larg, astfel cum s-a reținut în jurisprudența citată la punctele 38 și 39 din prezenta hotărâre, aspect al cărui verificare este de competența instanței de trimitere, ar trebui să se considere că o asemenea operațiune este supusă TVA-ului. În această privință, simplul fapt că respectivul transfer de proprietate ar avea drept cauză plata acestor acțiuni și că operațiunea menționată s-ar înscrie în contextul unei restructurări a Polfarmex nu poate totuși conduce la concluzia că o asemenea livrare de bunuri imobile este exclusă din domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA.

43 Ceea ce precedă nu aduce însă atingere faptului că articolul 135 alineatul (1) litera (j) din Directiva TVA prevede o scutire de TVA pentru livrarea unei clădiri, alta decât livrarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din aceasta, care se referă la livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea înaintea primei ocupări. Astfel, trebuie amintit în special că aceste dispoziții, coroborate, au determinat Curtea să efectueze o distincție între caracterul vechi și caracterul nou al unei clădiri, vânzarea unui bun imobil vechi nefiind în principiu supusă TVA-ului (a se vedea în special Hotărârea din 12 iulie 2012, *J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard*, C-326/11, EU:C:2012:461, punctul 21, și Hotărârea din 16 noiembrie 2017, *Kozuba Premium Selection*, C-308/16, EU:C:2017:869, punctul 30). Întrucât întrebarea preliminară nu privește dispozițiile menționate și Curtea nu dispune de nicio informație cu privire la acest aspect, instanței de trimitere îi va reveni, dacă va fi cazul, sarcina de a stabili regimul aplicabil, în această privință, bunurilor imobile care fac obiectul livrării în discuție în litigiul principal.

44 În ceea ce privește operațiunea de „retragere” a acțiunilor, din jurisprudența constantă a Curții rezultă că simpla achiziție și simpla deținere de acțiuni nu trebuie considerate „activități economice”, în sensul Directivei TVA. Astfel, simpla dobândire de participații financiare în alte întreprinderi nu constituie o exploatare a unui bun în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, având în vedere că eventualele dividende, fructe ale acestei participări, provin din simpla proprietate a bunului și nu reprezintă echivalentul niciunei activități economice în sensul acestei directive (Hotărârea din 26 mai 2005, *Kretztechnik*, C-465/03, EU:C:2005:320, punctul 19 și jurisprudența citată).

45 Dacă dobândirea de participații financiare în alte întreprinderi nu constituie, așadar, în sine, o activitate economică în sensul directivei menționate, situația este aceeași în cazul operațiunilor care constau în cesionarea unor asemenea participații (Hotărârea din 20 iunie 1996, *Wellcome Trust*, C-155/94, EU:C:1996:243, punctul 33).

46 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că transferul, de către o societate pe acțiuni către unul dintre acționarii săi, al proprietății asupra

unor bunuri imobile efectuat, precum cel în discuție în litigiul principal, cu titlu de contraprestație pentru răscurpțrarea de către societatea pe acțiuni menționată, în cadrul unui mecanism de retragere de acțiuni prevăzut de legislația națională, a acțiunilor deținute în capitalul său social de către acest acționar constituie o livrare de bunuri cu titlu oneros supus TVA-ului, cu condiția ca bunurile imobile menționate să fie afectate activității economice a aceleiași societăți pe acțiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

47 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că transferul, de către o societate pe acțiuni către unul dintre acționarii săi, al proprietății asupra unor bunuri imobile efectuat, precum cel în discuție în litigiul principal, cu titlu de contraprestație pentru răscurpțrarea de către societatea pe acțiuni menționată, în cadrul unui mecanism de retragere de acțiuni prevăzut de legislația națională, a acțiunilor deținute în capitalul său social de acest acționar constituie o livrare de bunuri cu titlu oneros supus taxei pe valoarea adăugată, cu condiția ca bunurile imobile menționate să fie afectate activității economice a aceleiași societăți pe acțiuni.

Semnături

* Limba de procedură: polona.